**Aan de griffie van de gemeente Hoorn,**

Betreft inspreken i.v.m. plaatsing 100 asielzoekers Johannes Poststraat 71.

Goedenavond voorzitter, commissieleden, bewoners van Hoorn Noord en overige aanwezigen op de publieke tribune.

Mijn naam is Harm Zwiers en ik spreek hier als voorzitter van het bewonersoverleg Hoorn Noord.

In de afgelopen weken zijn wij geconfronteerd met het voornemen om 100 asielzoekers te huisvesten in het voormalige pand van de Technische School aan de Johannes Poststraat 71. Dat roept veel vragen en zorgen op in onze wijk, zorgen die wij ook delen. Bewoners vrezen overlast en voelen zich onveilig – gevoelens die, mede door incidenten elders in het land, verder zijn aangewakkerd.

De vraag waarom de gemeente dit zo lang stilhield verdient volgens ons geen schoonheidsprijs. Dit heeft het draagvlak in de wijk geen goed gedaan. Tegelijkertijd: de feiten liggen er. Een weg terug zou vooral problemen verplaatsen en het gevoel van “Not in my backyard” bevestigen.

Wij begrijpen dat er geen glazen bol is om de toekomst te voorspellen. Wel zien we voorbeelden elders waar de komst van asielzoekers na aanvankelijke weerstand goed verlopen is. Ook wij hebben in het bewonersoverleg uiteenlopende meningen gehoord, maar zijn ervan overtuigd dat samenwerking de sleutel is: tussen bewoners, gemeente en COA.

Wat verwachten wij daarbij?

- **Duidelijkheid en garanties** van bestuur en COA dat bij problemen onmiddellijk wordt ingegrepen.
- **Betrokkenheid van bewoners** zodat vluchtelingen niet in anonimiteit blijven, maar onderdeel worden van onze wijk. Kennen en gekend worden levert wederzijds begrip op.
- **Een actief vrijwilligersplatform** waarbij organisaties zoals Stichting Netwerk hun ervaring inzetten, maar ook bewoners zelf een rol krijgen.
- **Transparantie** over de samenstelling van de groep en de activiteiten die voor hen worden georganiseerd.

Daarnaast maken wij ons zorgen over veiligheid en handhaving. Er komen geen extra politiecapaciteit of BOA’s bij, terwijl die al onder druk staan. Ook de noodzaak van interne

beveiliging roept vragen op. Wij willen daarom weten in welke mate dit beheersbaar blijft en hoe de gemeente ons daarin ondersteunt.

Tot slot: wij vragen het bestuur om ons niet langer te verrassen, maar ons actief mee te nemen in besluiten en afspraken. Alleen zo kunnen wij als wijk de stap maken van weerstand naar samenwerking.

Dank u wel.